

Nieuwsblad van en voor alle bewoners van het Van Stolkpark en de Scheveningse Bosjes. Uitgave van de Wijkvereniging 'Van Stolkpark'

Puinruimen in de Scheveningse Bosjes

'Zijn de Scheveningse Bosjes nog steeds niet genoeg geamputeerd? Het Sparrenbos is ingenomen door Madurodam en omgeving, een groot deel van het vroegere bos is opgeofferd aan de nieuwe Waterpartij met glooiing en aan nieuwe wegen. Voor een standbeeld moest een ander deel van het bos verdwijnen, evenals voor de nieuwe Engelse kerk en de weg aldaar. Het bos heeft grote hiaten, die wel 20% of meer van de totale oppervlakte beslaan. Dit is reeds sinds jaren het geval en van pogingen tot beplanting bemerkt men niets.' Deze hartenkreet is afkomstig uit een ingezonden stuk van C. de

Zwaan uit Rijswijk in de Haagsche Courant van 10 maart 1961. Tegen dat plan kwamen nog 325 bezwaarschriften bij de Gemeente binnen, als protest tegen een bouwplan voor een hotel in de Scheveningse Bosjes.

In de vorige koerier werd na deze introductie beschreven hoe de Scheveningse Bosjes in het eerste decennium na de Tweede Wereldoorlog werden aangepakt. We pakken de draad weer op eind jaren vijftig.

HERPLAATSING GEDENKTEKENS

Voor de herplaatsing van op last van de Weermacht gesloopte gedenktekens, kon een schadevergoeding bij het Ministerie van Financiën worden verkregen. Hiervoor moest eerst een verzoek worden ingediend bij het Algemeen Commissariaat voor de Wederopbouw. Hierdoor werden slechts die gedenktekens waarvoor bij het Rijk een vergoeding verkregen kon worden, door de Gemeente herplaatst.

De Ver Huellbank en de Cremerbank zijn in 1956 herplaatst. Door de herinrichting van de Waterpartij was dat niet meer mogelijk op de oude plaats. De Ver Huellbank vond uiteindelijk een plek aan de huidige Cremerweg, de Cremerbank op een hoog punt langs de Duinweg. Van beide banken is er een prachtig uitzicht over de Waterpartij. Ook werden nog vergeefse pogingen gedaan om vergoeding te krijgen voor het maken van een houten overkapping, zoals die vroeger 's winters werd geplaatst vanwege de kwetsbaarheid van het marmer van de Ver Huellbank.

Ook de buste van Constantijn Huygens werd

herplaatst, en wel op de noordelijke hoek van de Scheveningseweg met de in de eerste helft van 1952 aangelegde Ary van der Spuyweg. De Vosmaerbron werd niet herplaatst, ondanks herhaalde pogingen.

In het plan Dudok werd ook nog melding gemaakt van twee nieuwe gedenktekens: een monument ter nagedachtenis aan P.J. Troelstra ter hoogte van de Wittebrug, en een oorlogsmonument op het Belvédèreduin. In maart 1952 was er 'zeer geheim' overleg over dit als nationaal gedenkteken bedoelde oorlogsmonument. Bij dit overleg waren alleen burgemeester Visser, kabinetschef Six en directeur gemeentewerken Bolomey betrokken. Met het Marinemonument aan de Boulevard en het Nationaal Monument op de Dam in Amsterdam voor ogen, verdween het voorstel bijzonder snel als onhaalbaar van tafel. De uitkijktoren op de Belvédère is later nog wel hersteld, maar in 1963 afgebroken na onherstelbare schade als gevolg van vandalisme.

OPRUIMING VAN DE BUNKERS

De Gemeente Den Haag diende bij het Algemeen Commissariaat voor de Wederopbouw ook verzoeken in om het opruimen van bunkers te bekostigen. Het Ministerie van Financiën hanteerde hierbij het standpunt dat verzoeken in die richting alleen gehonoreerd konden worden als de bunkers gevaar voor het verkeer of anderszins opleverden. Geleidelijk aan werd wel de toegang tot de bunkers onmogelijk gemaakt. Achteraf was dat uit historisch oogpunt een

Inhoudsopgave

- 1 De Scheveningse Bosjes deel II
- 5 Uit het bestuur
- 5 Paddentrek
- 6 Kroniek 'buurtpreventie'
- 6 Broeders, trekkers, dwalers
- 7 Hofvijver in poëzie en beeld
- 8 Oranjaborrel
- 8 Babysitters
- 8 Verenigingsadressen/info wijk

De waterpartij in 1955

goede ontwikkeling, omdat daardoor nu inzicht in de bouw van de bunkers verkregen kan worden. In een aantal gevallen werden delen van bunkers gebruikt voor de bouw van huizen, zoals gebeurd is in de wijk Duinzicht. De bunker aan de Van Ouwenlaan is nog steeds in gebruik bij het Ministerie van Defensie.

Aan de Belvédèreweg stond een bunker die gecamoufleerd werd door er het uiterlijk van een klein huis aan te geven. Op het eerste verzoek van de Gemeente aan het Rijk om toestemming te verlenen de bunker te slopen voor NLG 8.450,- (± € 3.834) werd afwijzend beslist. Het was wel toegestaan de bunker dicht te metselen. Op 8 april 1949 werd de bunker als clubgebouw verhuurd aan de Padvindergroep 'De Spoorzoekers', maar wel met het beding dat zij binnen 24 uur na eerste aanzegging de bunker zouden ontruimen. Er werd ook nog gesproken over gebruik als kunstopslag voor het Gemeentemuseum. De bewoners van de Belvédèreweg klaagden herhaaldelijk bij de Gemeente over overlast door spelende jeugd, vandalisme en vervuiling, alles tevergeefs.

In 1956 werd de Gemeente zelfs benaderd door inventieve aannemers die lieten weten wel kans te zien van de bunker een aantrekkelijke woning te maken. Zij werden afgewimpeld met een verwijzing naar het bestemmingsplan dat op deze plaats geen bebouwing zou worden toegelaten.

Er gebeurde niets tot mei 1961, een jongen was al spelend van de bunker gevallen. En al liep het ongeval met een sisser af, het Ministerie van Defensie werd als eigenaar

wel vervolgens met de neus op haar wettelijke aansprakelijkheid gedrukt. Pijlsnel - op 23 juni 1961 verleende vervolgens de Minister van Volkshuisvesting goedkeuring de bunker te slopen en te beplanten. Dat gebeurde in september 1961. De kosten bedroegen het dubbele van de raming uit 1947, NLG 17.145,- (± € 7.780,-)

PLAN PROMENADE (1961)

Het dagblad Het Vrije Volk was op 27 maart 1959 de eerste die gewag maakte van plannen voor de bouw van een hotel bij de Promenade. Het zou een stervormig gebouw worden bestaande uit een hoofdvlugel met 120 tweepersoonskamers en twee zijvleugels met ieder 40 serviceflats, 30 meter hoog in acht verdiepingen, een dakterras, solarium, bar-restaurant, parkeergarage, vergaderzaal voor drie- à vierhonderd personen en een expositieruimte. Het bericht bleef in het Van Stolkpark vrijwel onopgemerkt.

Een bericht in de Haagsche Courant van woensdag 19 oktober 1960 zorgde pas voor grote opschudding. Het ging om de bouw van het Majestic hotel: een gebouw van 28 meter met zeven etages, dat 18 meter breed en 80 meter lang zou worden. Het zou 236 tweepersoonskamers omvatten van elk 8 bij 4 meter, met een badkamer en een balkon. Bovendien zouden er in het hotel 650 m² vergaderruimte, een kleine music hall en een groot restaurant komen. De bar zou uitzicht hebben over de Waterpartij. Initiatiefnemer was H.A. Lonnée, die kort tevoren het Europa Hotel aan de Zwolsestraat in Scheveningen had gebouwd. In zes maanden waren er al

23.000 overnachtingen geboekt. De bouwkosten van het door het architectenkantoor Blankespoor & De Vries ontworpen hotel zouden 7 à 8 miljoen gulden bedragen.

(± € 3.176.461,- à € 3.630.241,-)

De nog bestaande villa Boschhoek, die al voor de oorlog als dépendance van het Hôtel de la Promenade gebruikt was en na de oorlog onder die naam geëxploiteerd werd door chefkok F.M. van Trier, zou moeten verdwijnen. Na enige problemen over de naamgeving Majestic Hotel werd in december besloten tot de naam Belvédère Hotel.

Om het hotel te kunnen bouwen moest het Wederopbouwplan Scheveningse Bosjes gedeeltelijk worden herzien. Van 18 februari tot en met 17 maart lag het ontwerp voor de herziening bij de gemeentesecretarie ter inzage. De herziening had ten doel het plan aan te passen aan de ingediende bouwplannen. Als argument voor de herziening werd gebruikt, dat het nieuwe hotel moest dienen als vervanging voor het in de oorlog (sic!) afgebroken Hotel de la Promenade. Om parkeerterruimte te creëren zou in de geprojecteerde verbinding van Professor Teldersweg naar Van Stolkweg een bocht komen te liggen.

In het plan werden de toelaatbare hoogte (31 meter boven NAP, terwijl het terrein 6 meter boven NAP ligt) en het bebouwingsoppervlak (28% van de grond) vastgelegd. De Gemeente ontving op dit plan als eerder vermeld 325 bezwaarschriften.

In het Van Stolkpark zelf was de meest actieve bewoner, de op Hogeweg 2 wonende, Dr. G. Groenewoud. De Gemeente achtte de bezwaren wel ontvankelijk - zij waren binnen de termijn ingediend - maar achtte alle bezwaren ongegrond. Tegelijkertijd werd het besluit genomen de beide nog bestaande uitmondingen van de Van Stolkweg op de Scheveningseweg op te heffen. En daarmee werd op 28 april 1961 de herziening Plan Promenade aan de raad voorgelegd.

In de raadsvergadering van 29 mei 1961 benadrukte wethouder Van Lissa Nessel, dat er niet voor gevreesd behoeft te worden, dat er bijgebouwd zal worden, aangezien dit in strijd met de plannen zou zijn. Hiervoor zijn voldoende waarborgen, voegde hij eraan toe. Hierna dienden Groenewoud en de zijnen in juni 1961 een bezwaarschrift in bij Gedeputeerde Staten, waarop zij in juli 1963 een afwijzend antwoord kregen. In augustus 1963 dienden zij ten slotte een bezwaarschrift in bij de Kroon, maar ook dat werd afgewezen. Helemaal zonder succes bleef deze actie niet. In juli 1963 kwam Lonnée met een nieuw ontwerp, aangepast was aan de omgeving: men vond het hotel toch te groot. Ook zou het niet meer in de Kuil vlakbij de Waterpartij en de

Hogeweg komen te liggen. Het architectenbureau Blankespoor & De Vries had nu een hotel ontworpen met 120 luxeuze tweepersoonskamers, in 4 woonlagen, maar zonder congresruimten, met een lengte van 60 meter. Het ontwerp was al door de Welstandscommissie goedgekeurd, en wachtte nog slechts op Rijksgoedkeuring. De kosten werden begroot op 6 miljoen gulden (\pm € 2.949.571,-).

In februari 1965 werden de plannen nogmaals aangepast. Het ging nu om 125 tweepersoonskamers. Hiervoor werd in september 1965 Rijksgoedkeuring ontvangen.

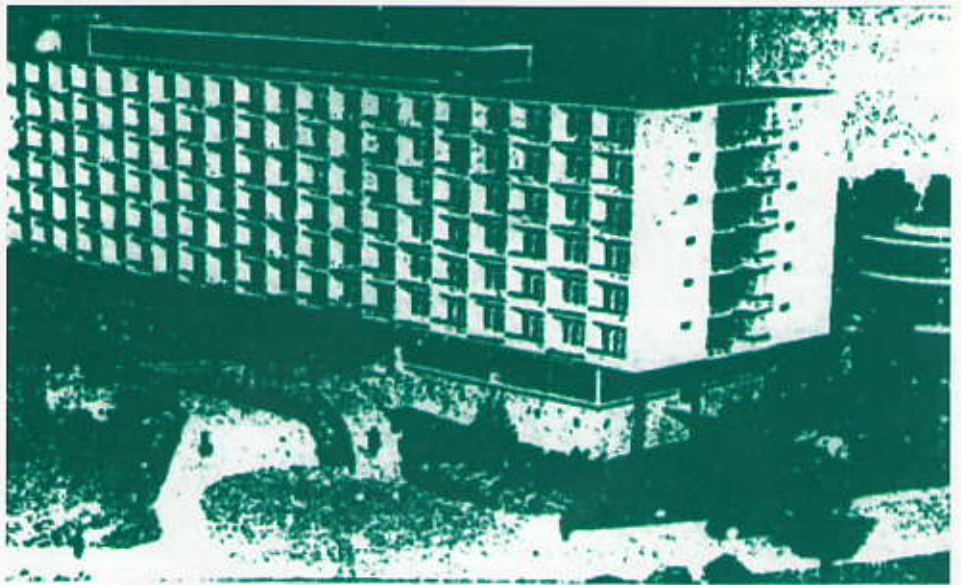
Op 18 mei 1966 werden aan Lonnée twee terreinen voor 75 jaar in erfpacht gegeven tegen betaling van een jaarlijkse canon van NLG 37.000 (\pm € 16.789,-). Een terrein ten noorden van de Van Stolkweg van 9728 centiare was bestemd voor de bouw van een hotel en een terrein ten zuiden van de Van Stolkweg van 1452 centiare voor de bouw van een servicestation.

Nadat hij de beschikking had gekregen over de vergunning en de grond begon Lonnée eind maart 1966 met het voorbereidende grondwerk. Om gezondheidsredenen zag hij zich echter gedwongen erfpachtrechten en bouwplannen op 17 april 1967 over te doen aan bouwondernemer B. Meijer. Architect P. Zanstra werd door Meijer in de arm genomen voor een nieuw ontwerp. Hierdoor moesten eerst alle heipalen weer uit de grond getrokken worden voordat met de nieuwe bouw kon worden begonnen.

Toen het hotel in 1970 werd geopend, kreeg het de naam Promenade Hotel. Het aan de overzijde gebouwde servicestation werd verhuurd aan Esso, dat het station in 1990 sloot. Na de uitbreiding van Madurodam was daar voor een benzinstation geen plaats meer was. Shell kreeg als compensatie de mogelijkheid aan de Van Stolkweg een nieuw benzinstation te bouwen, met de mogelijkheid van een inrit vanaf de Professor Teldersweg. Mede hierdoor kon het onder leiding van de heer J. Pannebakker uitgroeien tot een van de beste benzineverkooppunten in Den Haag.

SINT HUBERTUSVIADUCT (1970)

In de jaren 60 zou een plan voor de aanleg van twee ringwegen rond het centrum om het doorgaand verkeer uit de binnenstad te weren een verdere verzwarend van de verkeersdruk op de Scheveningse Bosjes tot gevolg hebben. Eén van die rangeerwegen werd gevormd door het tracé Waalsdorperweg - Plesmanweg - Professor B.M. Teldersweg - Johan de Wittlaan - President Kennedylaan - Segbroeklaan - Sportlaan. Eén van de belangrijkste toevoeroutes in dit plan was het tracé Koningskade-Raamweg.

Het Promenadehotel zorgde vanaf de start voor discussie over een inbreuk op het 'groen'

Al gauw werd duidelijk, dat de Wittebrug het verkeersaanbod niet kon verwerken, ondanks een verbreding van de brug vlak na de oorlog. Om dit probleem op te lossen werd in oktober 1965 bij de Gemeenteraad een plan ingediend voor een fly over over het Kanaal - het huidige Sint Hubertusviaduct - als directe verbinding tussen Waalsdorperweg en Professor Teldersweg. Voor de aanleg werd een krediet van (21.000.000,- (\pm € 9.529.384,-) beschikbaar gesteld, dat over een periode van 50 jaar zou worden afgeschreven.

Voor de uitvoering van het plan moest allereerst de ingang van de Algemene Begraafplaats van de Koninginnegracht naar de Kerkhoflaan worden verplaatst. Verder moest voor de tram een nieuwe vrije baan direct langs het water van de Koninginnegracht worden aangelegd. Hierdoor kwam de bestaande trambaan over het duin beschikbaar voor de aanleg van het viaduct.

Er kwamen op- en afritten bij de Raamweg en de Aletta Jacobsweg. De kruising van de Ver Huellweg met de Professor Teldersweg werd afgesloten door de middenberm van de Professor Teldersweg over het kruispunt door te trekken. Voor fietsers door de Bosjes bleef hierdoor nog slechts één overgang aan de zuidzijde van de Waterpartij (bij het Indisch Monument) over de Professor Teldersweg beschikbaar.

Zo leidde de openstelling van het Sint Hubertusviaduct in de loop van 1970 ertoe, dat de Professor Teldersweg het karakter van een rustieke toerweg verloor en een vierbaans stadsautoweg door de Bosjes werd.

BESTEMMINGSPLAN SCHEVENINGSE BOSJES 1991

Het heeft lang geduurd, voordat ook het gemeentebestuur erkende, dat het Wederopbouwplan Scheveningse Bosjes van 1951, dat welgeteld 2 artikelen omvatte, te weinig bescherming bood tegen aantasting van de Bosjes. In hun brief van 28 augustus 1973 deden B & W dat aan de Wijkcommissie Opbouwwerk Archipelbuurt/Willemspark, waarin zij de toezegging deden dat op korte termijn een bestemmingsplan voor de Scheveningse Bosjes in voorbereiding genomen zou kunnen worden. Aanleiding hiertoe vormde het plan een groot stuk van de Bosjes langs de Kerkhoflaan op te offeren voor een kantoorgebouw voor het Internationaal Gerechtshof. Gelukkig vond het Hof het te elfder ure toch praktischer voor dat gebouw een plaats in te ruimen in de achtertuin van het Vredespaleis.

Maar twaalf jaar later bleek van het bestemmingsplan nog geen letter op papier te staan. Vandaar dat de Wijkvereniging 'Van Stolkpark' toen zelf maar de handen uit de mouwen heeft gestoken. Op 7 juli 1985 bood de toenmalige voorzitter, Drs. F.J.B. Bruins, de betrokken wethouder een ontwerpbestemmingsplan aan met de bedoeling dat het korte tijd later door de gemeenteraad zou kunnen worden vastgesteld. Het heeft niet zo mogen zijn.

Integendeel, in 1988 kwamen al grotendeels door het gemeentebestuur goedgekeurde plannen van Madurodam naar buiten 25.000 m2 bos te kappen voor uitbreiding van de miniatuurstad.

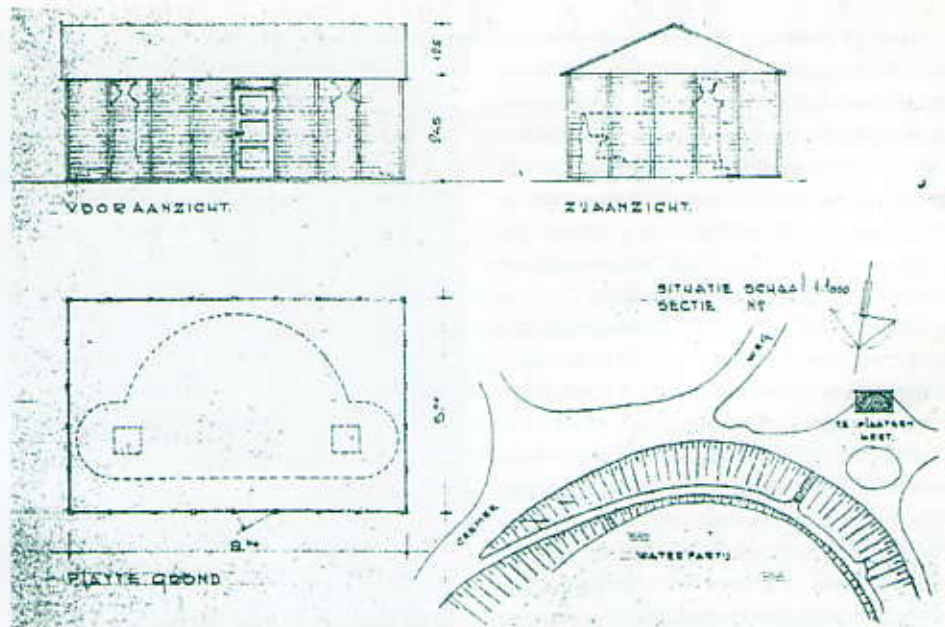
Weldra lagen er naast de plannen van Madurodam een verkennende nota voor de aanleg van een sneltram langs de Waterpartij (één van de mooiste stadsgezichten van Den

Haag) en een 'schets' voor de uitbreiding van de Algemene Begraafplaats met een urnenveld en een condoléancegebouw in de Bosjes tussen het Sint Hubertusviaduct en de Aletta Jacobsweg.

Alles bij elkaar was net 'iets' te veel voor de bewoners in de omliggende wijken en voor de Haagse natuurbeschermingsorganisaties. Onder de vlag van de Gezamenlijke Scheveningse Bewonersorganisaties (GSBO) vormden zij op initiatief van het 'Van Stolkpark' een breed front tegen het gemeentebestuur. Hard, maar constructief overleg naast vervanging van een aantal spelers bij de gemeente en bij Madurodam leidde ten slotte tot een voor alle partijen bevredigende uitkomst: een vernieuwd en groter Madurodam met een ruim eigen parkeerterrein en beperking van het verlies aan groen van 25.000 m² tot 3.000 m². Dat parkeerterrein had de gemeente al tientallen jaren eerder aangelegd in de Bosjes naast De Bataaf op verzoek van Madurodam. Het werd echter zelden gebruikt, omdat er nagelaten was een veilige voetgangersoversteekplaats naar de miniaturstad aan te leggen. Er kwam ook een ontwerp Bestemmingsplan Scheveningse Bosjes in januari 1991 met een uitgewerkt voorstel voor de aanleg van een breed ecoduct op de Professor Teldersweg ter hoogte van de Waterpartij. Dat leek winst, maar naast het ecoduct was in het ontwerp ook nog ruimte gelaten voor de aanleg van de sneltram en de uitbreiding van de Algemene Begraafplaats. In het definitieve Bestemmingsplan Scheveningse Bosjes, dat de gemeenteraad op 18 februari 1993 heeft vastgesteld zijn ze alle drie verdwenen. Het zij zo, maar de noodzaak een natuurlijke verbinding tot stand te brengen tussen de beide gebieden, waarin de Professor Teldersweg de Bosjes nu al tientallen jaren verdeeld houdt, is daarin goed onderbouwd gehandhaafd.

BESLUIT

Het voorgaande samenvattend kan vastgesteld worden, dat de Scheveningse Bosjes een uitzonderlijk binnenstedelijk bosgebied vormen, dat ongeveer 10% uitmaakt van het totale Haagse groenareaal. Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog zijn in dit gebied van ruim 100 hectaren niet alleen tientallen hectaren groen verloren gegaan

HET PIAATSEN VAN EEN KEET ALS DE-
SCHERMING % VERHOUELBANK

AANTAL BLADEN	1	OPM:
BLAD.	1	

Tekening van de omsluiting van de bank ter bescherming

door de aanleg van wegen en bebouwing. Ook zijn de Bosjes hierdoor sterk versnipperd. Vooral de tweedeling door de Professor Teldersweg heeft de recreatieve en natuurwaarden fors aangetast, zoals de opstellers van het Bestemmingsplan Scheveningse Bosjes hebben vastgesteld. Tot nu toe is voor al deze verliezen nog nooit enige compensatie geboden. Aanvankelijk kon dat ook niet, omdat het woord groencompensatie toen nog niet was uitgevonden. Zeker nu nieuwe aanslagen op het groen van de Scheveningse Bosjes in de maak zijn voor de aanleg van de Noord-Westelijke Hoofdroute en de Sint Hubertustunnel kan niet langer aan al deze verliezen worden voorbijgegaan. Het gaat niet aan nu al de hier terecht verlangde groencompensatie weg te schuiven met een verwijzing naar de kosten, die elders voor bouw van tunnels in de Noord-Westelijke Hoofdroute gemaakt moeten worden. Het is nu de hoogste tijd de tien jaar oude plannen voor de aanleg van een ecoduct voor mens, dier en plant over de Professor Teldersweg weer uit de kast te halen en de kloof tussen beide delen van de Scheveningse Bosjes te dichten. Dat lukt alleen, als alle omwonenden en andere betrokkenen zich hiervoor actief willen inzetten.

BRONNEN:

Ir. P. Bakker Schut, S.G.A. Doorenbos en Dr. A. Schierbeek, Groen en Bloemen in Den Haag. Uitgave AVN 's-Gravenhage e.o. 1936
Dr. H.E. van Gelder, 's-Gravenhage 1935-1945, Amsterdam/s-Gravenhage 1946
Anneke Landheer-Roelants, Romantisch Buiten Wonen in de Stad - 125 Jaar Van Stolkpark, Utrecht 1999
Haags Gemeentearchief (HGA): Handelingen, Besluiten en Verzamelingen Gemeenteraad; Gemeentebestuur 1937-1952; Gemeentelijk Dienst voor de Wederopbouw en Stadsontwikkeling (WOSO); Gemeentelijke Dienst en Stadsontwikkeling en Volkshuisvesting (S & V); Courantenverzameling Wijkvereniging 'Van Stolkpark', Ontwerpbestemmingsplan Scheveningse Bosjes, 1985
Gemeente 's-Gravenhage, Ontwerpbestemmingsplan Scheveningse Bosjes, 1991
Gemeente 's-Gravenhage, Bestemmingsplan Scheveningse Bosjes, 1993
Kadaster 's-Gravenhage

Ton en Anneke Landbeer

Uit het bestuur

BESCHERMD STADSGEZICHT

In een wijk als de onze is het kritisch bewaken van het beschermd stadsgezicht de belangrijkste activiteit van het bestuur. In de afgelopen maanden hebben de volgende panden de aandacht gevraagd van de commissie beschermd stadsgezicht:

- Sandhaghe: nu het Indisch Herinneringscentrum een ander pand heeft betrokken buiten de wijk is het zaak goed in de gaten te houden of er projectontwikkelaars geïnteresseerd zijn en wat voor plannen zij hebben. Er lijkt weer wat beweging te zijn. Wellicht dat een plan, waarbij de moderne laagbouw wordt afgebroken en ervoor in de plaats een historiserend gebouwde villa samen met Sandhaghe plaats gaat bieden aan een aantal luxe appartementen, kans van slagen heeft.
- Verebus: er ligt een aardig plan dat goed past in het karakter van het beschermd stadsgezicht, maar de welstandscommissie heeft het afgewezen.
- Binnenkort heeft de commissie beschermd stadsgezicht van het Van Stolkpark een gesprek met wethouder Bruins over een aantal lopende zaken. Als de informatie uit dit gesprek niet meer in deze koerier kan worden meegenomen. Komt het bestuur er in het volgende nummer van de Van Stolkparkkoerier op terug.

GROEN EN GRIJS

Ook op het groen- en grijsbeleid van de gemeente tracht het bestuur via de commissie groen en grijs invloed uit te oefenen in het belang van de wijk. Aan de orde zijn:

- Het parkeerbeleid: naar aanleiding van de presentatie van Koos Zeper tijdens de laatste ledenvergadering en de reacties vanuit de bewoners daarop heeft het bestuur de gemeente gevraagd om zich te oriënteren op de behoefte van het Van Stolkpark voor betaald parkeren in de wijk. Er lijkt uit de reactie van de gemeente van die kant nog geen initiatief te verwachten.
- De Noordwestelijke hoofdroute: is een thema waarbij het bestuur samen optrekt met de andere Scheveningse bewonersorganisaties. Koos Zeper speelt daarin als gevolg van zijn professionele achtergrond voor zijn pensionering een belangrijke rol, waardoor de gemeente eindelijk luistert naar de randvoorwaarden die vanuit de bewoners worden geformuleerd.
- De Scheveningse Bosjes zijn op ons verzoek langs de Van Stolkweg opgeschoond en van nieuwe aanplant voorzien. Het resultaat is nog niet optimaal.
- Er wordt wel wateroverlast gerapporteerd bij zware regenval. Ook dit punt heeft de aandacht van de groen en grijs commissie in de contacten met de gemeente. Zoals eerder door de gemeente tijdens een ledenvergadering is toegelicht vindt er in de wijk een experiment plaats met

gescheiden afvoer van regenwater. Een en ander functioneert nog niet optimaal.

De commissie buurtpreventie bereidt een nieuw contract met een beveiligingsbedrijf voor. Daarover vindt u elders in deze koerier de meest recente informatie.

FINANCIËN

Tenslotte heeft het bestuur het boekjaar 2001 recent afgesloten. De kascommissie bestaande uit Hans van Keeken en Hansje Grooss heeft de boeken gecontroleerd en ingestemd met de bevindingen van de penningmeester, die dan ook decharge heeft verleend. Door de wisseling van het bestuur, een minder professionele invulling van het secretariaat en de voorraad voor de administratie zijn de uitgaven van de wijkvereniging in het afgelopen jaar aan de lage kant. Dat betekent dat er enige reserve is opgebouwd.

VRIEND WORDEN?

Het bestuur heeft de indruk dat er heel wat (nieuwe) bewoners niet weten hoe het werk van de wijkvereniging te steunen. Dat is heel eenvoudig. U kunt zich aanmelden als vriend van de wijkvereniging bij het tijdelijke secretariaat. U zult dan een acceptgiro ontvangen met het verzoek om minimaal 16 euro per jaar over te maken naar de girorekening van de stichting Vrienden van het Van Stolkpark. Ook kunt u meedoen aan de buurtpreventie. Zie daarvoor elders in deze koerier.

Paddentrek

Wist u dat wij onze wijk delen met duizenden padden? Dat wordt deze en volgende maanden weer zichtbaar, wanneer de padden vanuit hun winterverblijf naar het water te trekken om daar te paren en eieren te leggen. Om het water te bereiken moeten ze 's nachts vaak drukke wegen oversteken en de kans om daarbij doodgereden te worden is erg groot. De Duinweg is een zeer actieve oversteekplaats in onze wijk.

Vrijwilligers van de Haagse Dierenbescherming helpen de padden op een veilige manier over te steken. De Duinweg zal zelfs tijdelijk worden afgesloten van 15 februari tot en met 15 april, tussen 20.00 en 6.00 uur.

U hebt de borden en de rood wit gestreepte hefbomen vast al zien staan.

Wanneer u in deze periode met de auto over de Duinweg rijdt, vragen wij u dan ook uw snelheid vanwege de overstekende padden te beperken en begrip te hebben voor de vrijwilligers van de Dierenbescherming.

De Haagse Dierenbescherming is overigens nog naarstig op zoek naar vrijwilligers die de padden een handje willen helpen bij het oversteken. Ook voor andere plaatsen in Den Haag zoekt men vrijwilligers. Afhankelijk van de temperatuur vindt de paddentrek plaats in februari en maart. De padden worden 's avonds vanaf zonsondergang overgezet. Voor aanmelding of meer informatie kunt u contact opnemen met:

Haagse Dierenbescherming,
Valeriusstraat 29,
2517 HM Den Haag,
telefoon 070-3924289.

Kroniek 'buurtpreventie'

Vorige keer meldde ik u over mijn, zeg maar nachtelijke, ontmoeting met twee nogal louches figuren die zich maar al te nieuwsgierig toonden in opritten en verlichte interieurs. Het voor mij nogal ongeloofwaardige alibi voor hun gedrag was dat zij op zoek waren naar hun katten.

Ongeveer een week geleden overkwam mij weer iets raars. Omdat u als lezer nu wellicht gaat twifelen of ik dit allemaal fantaseer allereerst het volgende.

Iedere avond voordat ik ga slapen, maakt u zich geen zorgen, dit stuk blijft in orde voor alle leeftijden, heb ik de behoefte nog even een klein eindje te wandelen. Ik heb dan net, soms krijsende, soms lieve kinderen in bed gelegd, en de rest van de dag op kantoor was, qua interactie, al niet heel veel anders. Dan moet ik even "luchten". Noem het in het kader van de stichting Buurtpreventie maar "een laatste ronde".

Tijdens mijn "laatste ronde" ergens vorige week om een uur of elf speelt onderstaande zich af.

Ditmaal is het typetje jong, mannelijk, niet in het bezit van een broekriem aan de hoogte van het kruis te zien en drager van een soort sweatshirt met capuchon.

Hij met het hoofd diep weggedoken in de capuchon, ik met het hoofd verstopt onder een wollen muts, liepen langs elkaar in tegengestelde richting. Niets aan de hand. Een kleine vijf minuten later kwam ik hem weer tegen, hangend tegen een lantaarnpaal. Vreemd. Een date? Nee. Wachten op de bus? Nee. Mooi weer? Nee. Ik besloot hem even in de gaten te houden. Hij schuifelde wat heen en weer en had meer dan normale belangstelling voor de interieurs van de auto's die daar stonden geparkeerd.

Niets ten nadele van al uw prachtige bolides, maar zo bijzonder om daar om elf uur 's avonds nadrukkelijk het interieur van te bestuderen nu ook weer niet.

Terwijl ik weer naar hem toeliep begon hij weer normaal te wandelen. Het feit dat ik achter hem aan liep zat hem blijkbaar niet lekker, dus besloot hij plotseling aan de overkant van de straat in tegengestelde richting te gaan lopen. Ik, inmiddels helemaal opgegaan in mijn rol van een soort tweederangs inspecteur Clouseau, had er zin in zijn avond "shoppen" goed te vergallen door terstond weer achter hem aan te lopen. En zo ging dat enige tijd door. Al met al een vreemde nogal kronkelige route voor zomaar een eindje wandelen.

Toen ik de man zonder broekriem blijkbaar genoeg geïrriteerd had en hij de buurt verlaten had dacht ik pas aan wat onze goede wijkagent mij weken daarvoor verteld had.

Als je nu wat meemaakt, bel dan meteen naar de politie. Die kunnen dan trachten zo'n typetje ook in het snotje te krijgen.

Als er echt iets uitermate dringends aan de hand is dan is 112 het goede nummer. Als het echter om iets gaat waar nu niet direct zwaailichten voor nodig zijn dan is het nummer 0900-8844 en vraag dan naar bureau Nieuwe Parklaan.

Inmiddels heb ik het nummer 0900-8844 in mijn mobiele telefoon bewaard. Ik hoop het nooit nodig te hebben. Hetzelfde wens ik u toe. Als werknemer van een noodleidend KPN denk ik daar natuurlijk heel anders over...

Voor eventuele opmerkingen en/of vragen over de Buurtpreventie staan wij u graag te woord.

*Edward de Jager: 070 - 306 15 65
Wally van Heukelom: 070 - 306 17 73*

Broeders, trekkers en dwalers, vogels in Den Haag en omgeving.

Ter gelegenheid van haar 75-jarig bestaan heeft de Haagse Vogelbescherming een vogelboek met deze titel uitgegeven. Al jaren bestond het plan om een boek te maken dat alle vogels van Den Haag en omgeving zou beschrijven. Met het 75-jarig bestaan van de vereniging in het jaar 2000, heeft het bestuur groen licht gegeven aan de samenstellers en tekstschrijvers. Het is een mooi boek geworden, een unieke uitgave.

Vier vogelkenners van de vereniging hebben deze avifauna samengesteld. Een groot aantal vrijwilligers heeft de broed- en telgegevens verzameld. SOVON Nederland heeft aan het tellen van de vogels in de binnenstad

medewerking verleend. Het boek is een verzorgde uitgave met Haagse vogels en hun broed- en vindplaatsen. Het biedt veel informatie, schitterende foto's, kaarten en tekeningen van de vogels in Den Haag en het omliggende landschap voor zowel geïnteresseerden als deskundigen.

Het boek kost € 15,86 en is verkrijgbaar bij het Vogelasiel, Heliotrooplaan 15, alleen op zondagmiddag tussen 13 en 16 uur. Verder via de telefonische infolijn, mevrouw Langenhuizen, telefoon 0174-213825 of bij het Haags milieucentrum, Paviljoensgracht 1, telefoon 070-3050286 of op het internet via: www.haagsmilieucentrum.nl, klik op 'winkel'.

Hofvijver in poëzie en beeld

Hollandse school, 'Watersteekspel op de Hofvijver', Haags Historisch Museum

Joop Polder, 'De droom' (hofvijver), 2001

Vanaf 31 maart tot en met 9 juni a.s. vindt een unieke tentoonstelling plaats in Den Haag. Ruim 170 Nederlandse en Vlaamse beeldende kunstenaars, fotografen en dichters van verschillende leeftijden geven hun impressie weer van de Hofvijver, de beroemdste vijver van Nederland. Door de eeuwen heen is dit unieke historische stadsgezicht vastgelegd op schilderijen, prenten, kaarten en vele andere kunstwerken. Zijn kenmerkende vorm met in het midden een eilandje is nog steeds een grote inspiratiebron voor kunstenaars en

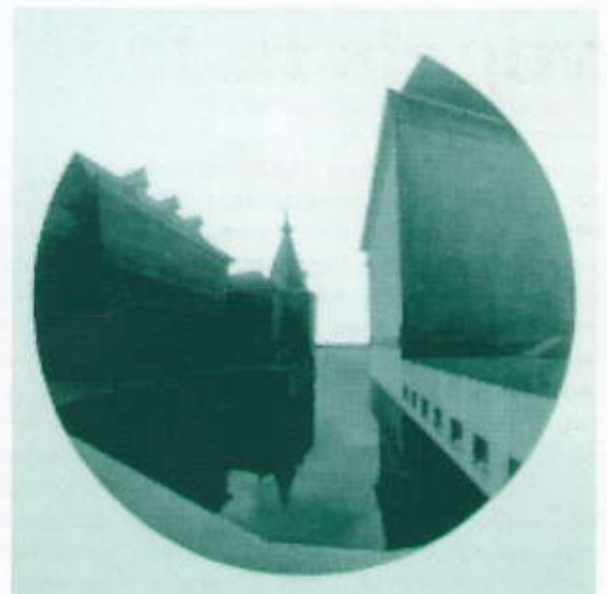
Hagenaars. Op initiatief van Hermance Schaeapman wordt een bijzonder gevarieerde collectie kunstwerken en gedichten gepresenteerd in drie monumentale gebouwen rond de Hofvijver. In het Haags Historisch Museum aan de Korte Vijverberg en in Museum Bredius aan de Lange Vijverberg worden naast hedendaagse kunst ook werken van oude meesters uit de eigen collectie gepresenteerd. Op de derde locatie, de Kunstpassage in het rijksmonument hoek Lange Vijverberg en de Kneuterdijk, worden door het hele

gebouw kunstwerken getoond. De folder over deze manifestatie eindigt met: "In vroeger eeuwen hebben veel dichters en schrijvers zich aangetrokken gevoeld tot de merkwaardige bekoring die van dit bijzondere stedelijke landschap uitgaat. De schrijver-dichter Paul Rodenko (1920-1975) verwoordde dit als volgt:

De oude vijver
waaruit elke dag
Den Haag opnieuw
geboren wordt."

Walter Nobbe, 'Het Eiland', 2001

Magda Jesionek, 'internal affair', 2001